

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/29/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212202028
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2013:3212202028.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľov: 1/ U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale Q. Š. XXX, 2/ D. U.Á., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX, 3/ J. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XX, 4/ T. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX, 5/ A. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., M. A. XX, 6/ J. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., A. F. XXX/XX, všetci zastúpení advokátom Mgr. Rastislavom Škultéty, Radlinského 678/1, 957 01 Bánovce nad Bebravou, proti odporcom: 1/ Slovenská republika - Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO 17 335 345, 2/ KRPÁČOVO, s.r.o., Krpáčovo 62, 976 98 Dolná Lehota, IČO 36 618 187, zastúpený advokátkou JUDr. Janou Tomčíkovou, Bakošova 8, 841 03 Bratislava, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva takto

rozhodol:

Súd určuje, že nehnuteľnosti, pozemok v katastrálnom území Š. parcela registra "E" parc. č. XXX orná pôda o výmere 9121 m2 zapísaný na liste vlastníctva č. XXX vedenom Správou katastra Bánovce nad Bebravou a pozemok v katastrálnom území Šišov parcela registra "E" parc. č. XXX/X orná pôda o výmere 9114 m2 zapísaný na liste vlastníctva č. XXX vedenom Správou katastra Bánovce nad Bebravou p a t r i a d o d e d i č s t v a po neb. C. U., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Š. XX, zomr. XX.XX.XXXX, v podiele 1/2 a do dedičstva po neb. J. U., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Š., zomr. XX.XX.XXXX, v podiele 1/2.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom podaným dňa 4.5.2012 sa navrhovatelia 1/, 2/ a 3/ domáhali určenia, že pozemok v katastrálnom území Š. parcela registra "E" parc. č. XXX orná pôda o výmere 9121 m2 zapísaný na liste vlastníctva č. XXX vedenom Správou katastra Bánovce nad Bebravou a pozemok v katastrálnom území Šišov parcela registra "E" parc. č. XXX/X orná pôda o výmere 9114 m2 zapísaný na liste vlastníctva č. XXX vedenom Správou katastra Bánovce nad Bebravou patria do dedičstva po neb. C. U., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Š. XX, zomr. XX.XX.XXXX, v podiele 1/2.

Návrhom podaným dňa 10.10.2012, pôvodne vedeným na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/329/2012 sa navrhovatelia 1/ až 6/ domáhali určenia, že pozemok v katastrálnom území Š. parcela registra "E" parc. č. XXX orná pôda o výmere 9121 m2 zapísaný na liste vlastníctva č. XXX vedenom Správou katastra Bánovce nad Bebravou a pozemok v katastrálnom území Šišov parcela registra "E" parc. č. XXX/X orná pôda o výmere 9114 m2 zapísaný na liste vlastníctva č. XXX vedenom Správou katastra Bánovce nad Bebravou patria do dedičstva po neb. J. U., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Šišov, zomr. XX.XX.XXXX, v podiele 1/2.

V oboch prípadoch navrhovatelia svoje návrhy odôvodnili tým, že oba uvedené pozemky, teda parcela registra "E" parc. č. XXX a parcela registra "E" parc. č. XXX/X (podľa identifikácie pôvodne parcely číslo XXX/Xa, XXX/a, XXX/a, XXX/a a XXX/Xa) boli Výmerom o vlastníctve pôdy, vydaným Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave č. 13459/48-II/B dňa 31.3.1948, vydané J. U. a jeho manželke J. U., rod. D., z pozemkov patriacich bývalému vlastníkovi - W. C., rod. A.. Na základe tohto prídelenia nadobudli manželia U. pridelené pozemky do svojho vlastníctva, pretože v zmysle § 1 ods. 2 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR bol výmere verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídeltcov k pridelenej poľnohospodárskej nehnuteľnosti. Uvedený výmer nebol nikdy zrušený. Uznesením Štátneho notárstva v Topoľčanoch č. D 957/66-11 zo dňa 9.12.1966 zdedil podiel J. U. na uvedených pridelených pozemkoch (1/2) nebohý otec navrhovateľov 1/ až 3/ C. U.. Zostávajúci spoluvlastnícky podiel 1/2 patril naďalej neb. J. U., ako sa konštatuje aj vo vyššie uvedenom dedičskom rozhodnutí. Vlastnícke právo C. U. a J. U. k predmetným pozemkom nebolo nikdy scudzené na tretiu osobu, ani mu toto vlastníctvo nebolo nikdy žiadnym spôsobom odňaté.

V písomných vyjadreniach zo dňa 20. 7. 2012 a 3. 12. 2012 odporca 1/ uviedol že štát nadobudol vlastnícke právo k parcele č. XXX titulom konfiškácie. Táto nehnuteľnosť bola v minulosti ako aj v súčasnosti vždy v nakladaní štátu. Štát s týmto pozemkom nakladal ako so svojím a aj v súčasnosti nakladá ako so svojím formou prenechanie do nájmu na základe nájmovej zmluvy. Vzhľadom na to štát bol a aj je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu nehnuteľnosť patrí. Toto bolo potvrdené aj v rámci konania ROEP v katastrálnom území Š., kedy nehnuteľnosť bola v roku 2003 zapísaná na LV č. XXX do vlastníctva štátu. S poukazom na skutočnosť, že štát, rovnako ako každá iná právnická osoba, je od 1.1.1992 subjektom spôsobilým vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, štát nadobudol vlastnícke právo aj titulom vydržania, pričom do doby vydržania si započítava aj oprávnenú držbu do 1.1.1992. Pokiaľ ide o údajný podiel neb. J. U., odporca 1/ k tomu uviedol, že J. U. podľa predloženého dedičského rozhodnutia Štátneho notárstva Topoľčany č. k. D 957/66-11 zomrel dňa 16.3.1948. Navrhovatelia odvodzujú svoje vlastnícke právo od Výmeru o vlastníctve pôdy č. 13459/48-II/B zo dňa 31.3.1948, ktorým mali byť sporné pozemky v podiele 1/2 pridelené J. U.. J. U. však v čase vydania výmeru už nežil, a preto mu tieto pozemky nemohli byť platne pridelené do vlastníctva.

Na pojednávaní dňa 27.11.2012 zástupkyňa odporcu 1/ doplnila, že parcela reg. "E" parc. č. XXX predstavuje v registri "C" parcelu č. XXX/X orná pôda o výmere 411 999 m², ktorú odporca 1/ prenajíma nepretržite od svojho vzniku až do súčasnosti.

Právna zástupkyňa odporcu 2/ na pojednávaní poukázala na skutočnosť, že navrhovatelia nedoložili výpis z pozemkovknížnej vložky, ktorá bola esenciálnou náležitou vznikom vlastníckeho práva v rozhodnom období, nakoľko zápis do pozemkovknížnej vložky mal konštitutívnu povahu.

Uznesením zo 6.3.2013 č. k. 6C/29/2012-141 súd spojil veci vedené pod spisovými značkami 6C/29/2012 a 6C/329/2012 do spoločného konania.

Právny zástupca navrhovateľov na pojednávaní dňa 6.3.2013 uviedol, že neb. C. U. mal rovnako ako odporca 1/ uzatvorené nájmné zmluvy s užívateľmi predmetných pozemkov, a to v tom istom období ako odporca 1/. V r. 1993 prijal štát nedoplatky z predmetných prídeltov, ktoré zaplatil za celý prídelt neb. C. U. a aj na základe toho, že štát prostredníctvom Daňového úradu v Topoľčanoch takéto nedoplatky prijal a zúčtoval vo svoj prospech, nemožno súhlasiť s tým, že by bol odporca 1/ dobromyseľným držiteľom predmetných nehnuteľností.

Zástupkyňa odporcu 1/ na pojednávaní uviedla, že neb. C. U. muselo byť zrejmé v čase vydania uznesenia o dedičstve v r. 1966, že neb. J. U. v čase vydania výmeru už nežil, preto z týchto objektívnych okolností možno usudzovať, že nemohol byť dobromyseľný v tom, že mu nehnuteľnosti právom patria. Priamo v uznesení o dedičstve sa uvádza dátum úmrtia neb. J. U. a teda tieto skutočnosti museli byť dobre známe.

Právna zástupkyňa odporcu 2/ na pojednávaní dňa 30.4.2012 uviedla, že odporca 2/ nadobudol vlastnícke právo na základe kúpnych zmlúv v r. 2008. Tieto pozemky kúpil odporca 2/ od Z. Z., trvale bytom vo Švajčiarsku, ktorý podľa informácií odporcu 2/ ich získal darom od svojej babičky, pani W. C., ktorá ich získala od štátu na tom skutkovom základe, že splnila podmienky stanovené zákonom a tieto pozemky jej boli riadne vydané a vrátené. V čase reštitučných nárokov nesvedčilo žiadne vlastnícke

právo navrhovateľom, preto neexistovala prekážka na vydanie týchto pozemkov. Okrem toho výmer predložený navrhovateľmi v čl. II. posledná veta odkazuje na to, že spolu s týmto výmerom mala byť vydaná aj prídelová listina, ktorú však nepredložili. Táto prídelová listina mala byť potvrdením právoplatného pridelenia a mala byť pozemkovoknižne prevedená. Aj podľa výmeru bolo možné vykonať záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu, avšak navrhovatelia nepredložili žiaden doklad o tom, že by tak bolo urobené. Poukázala tiež na to, že okrem predmetného výmeru navrhovateľa odvodzujú svoje práva z predloženého uznesenia bývalého Štátneho notárstva v Topoľčanoch pod č. D 957/66, ktorý riešil pozostalostnú vec po nebohom J. U.. Predmetný výmer, ktorý predložili navrhovatelia, však bol vydaný na meno J. U.. Uvedená listina je preto sporná, nakoľko sú to dve rozličné priezviská U. a U..

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov 1/, 2/ a 6/ a oboznámením listinných dôkazov, a to najmä: výpis z LV č. XXX, výpis z LV č. XXX, výmer o vlastníctve pôdy, identifikácia parciel, rozhodnutie o zrušení prídelu - oznámenie, osvedčenie o dedičstve po C. U. (3D/101/01), úmrtný list I. U., uznesenie o zastavení konania o dedičstve po I. U. (2D/94/2011), uznesenie o dedičstve po J. U. (D 957/66-11), zmluva o deľbe nehnuteľností, výkaz nedoplatkov zo 14.6.1993, podací lístok z 10.6.1993, výkaz nedoplatkov z 1.7.1993, podací lístok z 1.7.1993, nájomné zmluvy prenajímateľa C. U., identifikácia parciel zo systému SPF, výpis z KN k parc. reg. "C" č. XXX/X, nájomné zmluvy prenajímateľa SPF vrátane príloh a dodatkov.

Z vykonaného dokazovania zistil súd tento skutkový stav: Výmerom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy o vlastníctve pôdy číslo 13459/48-II/B datovaným 31. marca 1948 (ďalej len "výmer PPPR") boli do vlastníctva J. U. a J., rod. D., pridelené pôdohospodárske nehnuteľnosti v kat. úz. Š. o celkovej výmere 3,2139 ha, a to časť parc. č. XXX/a, XXX/Xa, XXXa, XXX/Xa, X/X a X, a to "v ideálnej časti 1/2 + 1/2". Podľa identifikácie parciel Správy katastra Bánovce nad Bebravou z 26.9.2011 sú parcely č. XXX/Xa, XXX/a, XXX/a a XXX/a totožné so súčasnou parcelou reg. "E" č. XXX a parcela č. XXX/Xa je totožná so súčasnou parcelou reg. "E" č. XXX/X. Podľa oznámenia Štátneho archívu v Nitre, pobočka Topoľčany, sa vo fonde Okresného národného výboru Topoľčany nenachádza žiadne rozhodnutie o zrušení predmetného výmeru PPPR.

Uznesením z 9.12.1966 v dedičskom konaní po J. U., zomr. XX.X.XXXX, (č. k. D 957/66-11) vtedajšie Štátne notárstvo v Topoľčanoch schválilo pozostalostnú deľbu, podľa ktorej nehnuteľnosti parc. č. podľa EN 2/4 prevezme dedič C. U.. Podľa tohto uznesenia sa má v EN vykonať zápis vlastníckeho práva k parc. č. X/X, XXX/a, XXX/Xa, XXX/a, XXX/a, XXX/Xa v prospech C. U., nar. XX.XX.XXXX v celosti. V odôvodnení tohto uznesenia sa uvádza, že do dedičstva po poručiteľovi patria "nehnuteľnosti, ktoré poručiteľ nadobudol titulom prídelu podľa výmeru PPPR číslo 13459/48-II-B z majetkovej podstaty bývalého vlastníka W. C., a to parc. č. X/X, X, XXX/a, XXX/Xa, XXX/a, XXX/a, XXX/Xa, ktoré v EN prichádzajú už zapísané ako parc. X/X záhrada vo výmere 4877 m², parc. X/X dvor vo výmere 1112 m², parc. X dom vo výmere 284 m² a parc. X/X sad vo výmere 4876 m². Role parc. č. XXX/a, XXX/Xa, XXX/a, XXX/a, XXX/Xa vo výmere 2 ha sú v užívaní ŠM a nie sú v EN osobitne vyznačené. Poručiteľ ako prídelca bol vlastníkom k 1/2 horeuvedených nehnuteľností, lebo 1/2 týchto nehnuteľností patrí z titulu prídelu pozostalej manželke."

Dňa 29.1.1976 C. U., nar. XX.XX.XXXX, J. U., rod. D., nar. X.X.XXXX a J. U., rod. U., nar. XX.X.XXXX, uzavreli zmluvu o deľbe nehnuteľností, v ktorej sa uvádza, že "nehnuteľnosti v k.ú. Š. parc. číslo X/X - roľa vo výmere 1,0855 ha a parc. číslo X - iná pôda vo výmere 0,0284 ha boli pridelené do bezpodielového spoluvlastníctva podľa Výmeru o vlastníctve pôdy vydaného PPPR v Bratislave číslo 13459/48-II/B zo dňa 31. marca 1948 J. U. a manž. J. U. rod. D.. Podiel Augustína Pála - v polovici nadobudli titulom dedenia uznesením Štátneho notárstva v Topoľčanoch č. D 957/66 - 11 zo dňa 9. decembra 1966 podľa EN parc. číslo X/X C. U. a parc. číslo X/X, X/X a X J. U. rod. U.. Druhú polovicu týchto EN parciel naďalej vlastní J. U. rod. D.D.."

Skutkový stav za obdobie rokov 1976-1993 nie je súdu známy, ani účastníci nepredložili žiadne dôkazy o držbe a užívaní predmetných nehnuteľností v uvedenom období. Dňa 10.6.1993 a dňa 1.7.1993 uhradil C. U. na účet Daňového úradu Topoľčany ("ostatné štátne príjmy") dvoma poštovými podacími lístkami nečitateľné sumy. Dňa 14.6.1993 a dňa 1.7.1993 vydal Daňový úrad Topoľčany Výkazy nedoplatkov, obidva na meno "U. J. a J.", kde je ako označenie nedoplatku (druh) uvedený "prídel z pozemkovej reformy", kolónky "suma nedoplatku" a "úhrn nedoplatkov" sú vyškrtnuté.

V rokoch 1993 až 1997 uzavrel C. U. viacero nájomných zmlúv, v ktorých vystupuje ako vlastník a prenajímateľ pozemkov (pôdy) v kat. úz. Š., avšak ide o hromadné zmluvy, z ktorých nie je možné určiť, ktoré konkrétne parcely sú predmetom nájmu. Podobne Slovenský pozemkový fond ako prenajímateľ uzavrel v rokoch 1995 až 2011 viacero nájomných zmlúv, z ktorých nie je možné zistiť, ktoré konkrétne parcely sú predmetom nájmu (pokiaľ ide o určenie predmetu nájmu, nájomná zmluva z 18.10.1995 sa odvoláva na prílohy a ďalšie listiny, ktoré odporca 1/ nepredložil). Jedine v prílohe k dodatku z 25.11.2011 je výslovne uvedená parcela registra "C" č. XXX/X v kat. úz. Š., ktorá zodpovedá parcele reg. "E" parc. č. XXX.

Podľa § 6 ods. 1 nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Sb. n. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa, v znení nariadenia č. 64/1946 Sb.n. SNR a nariadenia č. 89/1947 Sb.n. SNR, (konfiškovaný) pôdohospodársky majetok možno prideliť do vlastníctva:

- a) deputátnikovi a poľnohospodárskemu robotníkovi vo výmere do 8 ha ornej alebo do 12 ha poľnohospodárskej pôdy, ale najmenej 5 ha ornej pôdy,
- b) maloroľníkovi vo výmere doplňujúcej jeho vlastný pozemkový majetok tak, aby vlastnil spolu najviac 8 ha ornej alebo 12 ha poľnohospodárskej pôdy,
- c) maloroľníkovi s mnohočlennou rodinou vo výmere doplňujúcej jeho vlastný pozemkový majetok tak, aby vlastnil spolu najviac 10 ha ornej alebo 15 ha poľnohospodárskej pôdy,
- d) robotníkovi, úradníkovi a maloživnostníkovi na stavebné ciele vo výmere najviac 0,5 ha alebo na zriadenie ovocnej záhrady vo výmere najviac 1 ha,
- e) absolventom nižších poľnohospodárskych škôl najviac vo výmere do 10 ha ornej alebo do 15 ha poľnohospodárskej pôdy, ak chcú sami hospodáriť,
- f) obciam a okresom na verejné ciele,
- g) stavebným regulačným a okrem toho iným družstvám, ktoré sú složené z oprávnených uchádzačov podľa písm. a) až c),
- h) priemyselným a iným podnikom alebo ústavom na ciele prevádzkové a sociálne, ak potreba prídely je náležite odôvodnená a potvrdená Poverením pre priemysel a obchod, poťažne Poverením pre zdravotníctvo alebo Poverením pre sociálnu starostlivosť.

Podľa § 13 ods. 3 nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Sb. n. SNR, miestna roľnícka komisia vypracuje prídellový plán s návrhom na prídellovú cenu a predloží ho na schválenie okresnej roľníckej komisii.

Podľa § 13 ods. 4 nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Sb. n. SNR, okresná roľnícka komisia preskúma predložené prídellové plány a návrhy na prídellovú cenu a na ich základe vypracuje prídellový plán a rozvrh prídellových cien pre celý okres. Ak nie sú rozpory medzi prídellovými plánmi a návrhmi na prídellovú cenu, predloženými miestnymi roľníckymi komisiami, alebo ak dôjde medzi nimi k dohode, má sa okresný prídellový plán a rozvrh prídellových cien pokladať za konečný, ak je v súhlase s ustanoveniami tohto nariadenia.

Podľa § 13 ods. 7 nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Sb. n. SNR, príslušný národný výbor je povinný skonfiškovať majetku a jeho právoplatné pridelenie oznámiť príslušnému daňovému úradu a katastrálnemu meračskému úradu.

Podľa § 17 ods. 2 nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Sb. n. SNR, pozemnoknižné prevedenie prídely obstará Poverenie Slovenskej národnej rady pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu na vlastné trovy.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1946 Sb. n. SNR o vydávaní výmerov o vlastníctve pôdy, pridelenej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR, Poverenie pôdohospodárstva a pozemkovej reformy môže ešte pred zaplatením prídellovej ceny (§ 19 nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR) vydávať prídellom (§§ 6 až 11 nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR) výmery o vlastníctve pôdy pridelenej im podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb.n. SNR.

Podľa § 1 ods. 2 nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1946 Sb. n. SNR, výmer o vlastníctve pôdy je verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu k pridelenej pôdohospodárskej nehnuteľnosti,

na základe ktorej príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia.

Podľa § 115 zákona č. 141/1950 Zb. Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1951 do 31.3.1964, vydržaním možno nadobudnúť vlastnícke právo, ak nejde o nescudziteľné veci, ktoré sú v socialistickom vlastníctve.

Podľa § 116 ods. 1 zákona č. 141/1950 Zb. Občianskeho zákonníka vlastnícke právo k hnuiteľnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnene (§ 145) a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná.

Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 141/1950 Zb. Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným.

Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 141/1950 Zb. Občianskeho zákonníka v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 566 ods. 1, 2 zákona č. 141/1950 Zb. Občianskeho zákonníka lehota, ktorá začala bežať pred 1. januárom 1951, sa skončí, ak tento zákon určuje kratšiu lehotu, najneskoršie uplynutím tejto kratšej lehoty, počítanej odo dňa 1. januára 1951; ak určuje dlhšiu lehotu, uplynutím tejto dlhšej lehoty, počítanej odo dňa, keď lehota začala bežať. To isté platí o vydržacej a premlčacej dobe.

Súd na základe vykonaného dokazovania, po jeho zhodnotení a právnom posúdení, dospel k záveru, že obidva návrhy sú dôvodné. Navrhovatelia osvedčili naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), keď preukázali, že sú dedičmi po C. U. resp. po J. U. ej, a teda rozhodnutie súdu je spôsobilé ovplyvniť ich majetkové pomery.

Pokiaľ ide o J. U., rod. D.D., navrhovatelia odvodzujú jej spoluvlastnícky podiel (1/2) na predmetných pozemkoch od prídelu výmerom PPPR.

Nariadenie č. 104/1946 Sb. n. SNR v § 1 ods. 2 definuje výmer o vlastníctve pôdy ako verejnú listinu dokazujúcu vlastnícke právo prídelcu k pridelenej pôdohospodárskej nehnuteľnosti. Z uvedeného je zrejmé, že ak výmer bol vydaný k tomu oprávneným subjektom a obsahuje všetky podstatné náležitosti, má povahu verejnej listiny so všetkými z toho vyplývajúcimi právnymi dôsledkami a sám o sebe preukazuje vlastnícke právo prídelcu. V posudzovanej veci výmer PPPR spĺňal všetky podstatné náležitosti (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Cdo 48/2008): Bol vydaný Poverením pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave, teda orgánom k tomu kompetentným podľa § 1 ods. 1 č. 104/1946 Sb. n. SNR nariadenia. Je v ňom uvedené, kto ho vydal, označenie právneho predpisu, podľa ktorého sa vydáva, akej veci sa týka, je datované, opatrené odtlačkom okrúhlejšej pečiatky a podpisom povereníka, obsahuje meno a priezvisko bývalej vlastníčky, označenie osôb, v prospech ktorých sa vydáva, presné označenie nehnuteľností, ktorých sa týka a ďalšie podmienky, za ktorých sa uskutočňuje pridelenie k tam uvedeným nehnuteľnostiam (článok III. výmeru). Skutočnosť, že v článku II. výmeru nie je vyplnená prídelová cena a je v ňom odkaz na to, že výška prídelovej ceny má byť určená v prídelovej listine, ktorú vydá Poverenie pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, nespochybňuje platnosť výmeru ani jeho spôsobilosť byť verejnou listinou preukazujúcou vlastníctvo prídelcu. Z formulácie článku II. výmeru vyplýva, že prídelová listina mala byť len vykonávacou, doplnkovou listinou k tomuto výmeru, ktorou mala byť určená prídelová cena, platnosť a účinnosť výmeru však nie je podmienená vydaním prídelovej listiny. Prídelová cena teda mohla byť určená a zaplatená aj neskôr (v tomto prípade až v roku 1993). Výmer by bol platný aj v prípade, ak by prídelová cena nebola zaplatená vôbec, keďže v § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR malo Poverenie pôdohospodárstva a pozemkovej reformy výslovne dané splnomocnenie vydávať prídelcom výmery o vlastníctve pôdy pridelené im podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR ešte pred zaplatením prídelovej ceny.

Na platnosť výmeru PPPR vo vzťahu k J. U. nemá vplyv ani neplatnosť tohto výmeru vo vzťahu k J. U. (viď nižšie). Keďže výmerom mali byť predmetné pozemky pridelené J. U. a J. U. v podielovom spoluvlastníctve s presne vyjadreným podielom ("1/2 + 1/2"), ide o vzájomne oddeliteľné časti a neplatnosť výmeru vo vzťahu k jednému prídelcovi nespôsobuje neplatnosť celého výmeru.

Z § 1 ods. 2 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR vyplýva, že výmer o vlastníctve pôdy sám o sebe preukazuje vlastnícke právo prídelcu, a to bez ohľadu na to, či bol alebo nebol zanesený do pozemkovej knihy. V tom istom ustanovení sa uvádza, že na základe výmeru "príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia", z čoho takisto vyplýva, že prechod vlastníckeho práva nie je týmto záznamom podmienený. Napokon aj podľa § 17 ods. 2 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR bolo povinnosťou Povereníctva pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu obstaráť "pozemnoknižné prevedenie prídelu", nebola to povinnosť prídelcu. Ak aj štátny orgán túto svoju povinnosť nesplnil, táto nečinnosť štátneho orgánu nemôže byť na ťarchu prídelcovi. Z hľadiska vlastníctva nebola preto ani v danom prípade rozhodujúca skutočnosť, či v pozemkovej knihe bol alebo nebol urobený zápis o prídele.

Takisto podľa § 13 ods. 7 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR bolo povinnosťou príslušného národného výboru, nie prídelcu, oznámiť právoplatné pridelenie skonfiškovaného majetku daňovému úradu a katastrálnemu meračskému úradu. Výkaz nedoplatkov vydaný daňovým úradom, hoci až v roku 1993, svedčí o tom, že pridelenie skonfiškovaného majetku mu aj v danom prípade bolo oznámené, čo takisto potvrdzuje právoplatnosť pridelenia.

Vo vzťahu k J. U. teda súd považoval výmer PPPR za právne "perfektnú" listinu, ktorá má povahu verejnej listiny spôsobilaj preukázať vlastnícke právo prídelkyne k nehnuteľnostiam tam označeným. Keďže prídel nebol zrušený, súd rozhodol tak, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po neb. J. U..

Pokiaľ ide o námietku vydržania časti predmetných pozemkov, a to parcely reg. "E" parc. č. XXX, štátom (odporcom 1/), súd k tomu uvádza, že podmienkou vydržania je držba počas vydržacej doby, ktorá musí byť dobromyseľná. V danom prípade nie je splnená ani jedna z týchto podmienok. Listinné dôkazy, ktoré predložil odporca 1/ preukazujú len držbu v roku 2011 (dodatok k nájomnej zmluve z 25.11.2011). Z ostatných nájomných zmlúv predložených odporcom 1/ nie je možné vyvodiť, že by sa vzťahovali práve na predmetné pozemky. Na druhej strane v prospech držby štátom by mohla nepriamo svedčiť skutočnosť, že štát je uvedený ako vlastník na liste vlastníctva č. XXX. Podstatné však je, že od vydania výmeru PPPR nemohol byť štát dobromyseľným držiteľom predmetných pozemkov. Povereníctvo, ktoré výmer vydalo, totiž konalo ako štátny orgán, zástupca štátu. Podobne Štátne notárstvo v Topoľčanoch keď dňa 9.12.1966 v uznesení č. k. D 957/66-11 uviedlo, že "1/2 týchto nehnuteľností patrí z titulu prídelu pozostalej manželke", konalo ako štátny orgán. Štát si teda musel byť vedomý existencie výmeru PPPR a pridelenia predmetných pozemkov konkrétnym osobám. Ak si bol štát týchto skutočností vedomý v roku 1948 a v roku 1966, nemôže tvrdiť, že o nich v súčasnosti resp. v období ktorýchkoľvek desiatich rokov nevedel. Aj keď od roku 1966 došlo k viacerým zmenám štátoprávneho usporiadania, je to stále ten istý subjekt právnych vzťahov, teda štát, ktorý tak od začiatku nebol dobromyseľný v držbe predmetných pozemkov. Štátne orgány nezapísali prídel do evidencie nehnuteľností, hoci to bola povinnosť štátnych orgánov a nie prídelcu (pozri vyššie), prípadne štátne orgány pri zmenách v evidencii nehnuteľností zapísali štát ako vlastníka. Na rozdiel od fyzických a právnických osôb v prípade štátu nemôže chyba v evidencii nehnuteľností zakladať dobromyseľnosť držby, pretože je to samotný štát, kto túto evidenciu vedie a je zodpovedný za prípadné chyby v nej.

Pokiaľ ide o možné vydržanie predmetných pozemkov odporcom 2/, tento by mohol byť dobromyseľný vo svojej držbe, keďže podľa zápisov na listoch vlastníctva predmetné pozemky nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa 20.2.2008 (parcela reg. "E" parc. Č.. XXX/X, LV č. XXX) resp. kúpnu zmluvou a jej dodatkom zo dňa 8.12.2008 (parcela reg. "E" parc. č. XXX, LV č. 784) - uvedené kúpne zmluvy však odporca nepredložil. Odo dňa kúpy týchto pozemkov odporcom 2/ neuplynula zákonom stanovená desaťročná vydržacia doba. Pokiaľ ide o možné započítanie dobromyseľnej držby právnych predchodcov, odporca 2/ síce na pojednávaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že pozemky kúpil od Z. Z., ktorý by mal byť vnukom W. C., ktorá pozemky získala od štátu v reštitúcii, avšak na podporu týchto tvrdení a na preukázanie dobromyseľnosti držby (a vôbec na preukázanie držby) predmetných pozemkov svojimi právnymi predchodcami nepredložil súdu žiadne dôkazy, preto musel súd konštatovať, že v tomto odporca 2/ neunesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ ide o druhý spoluvlastnícky podiel 1/2, ktorý má podľa návrhu patriť do dedičstva po J. U., v konaní nepreukázalo, že by došlo k chybe v písaní - či už v dátume vydania uvedenom na výmere PPPR

alebo v dátume úmrtia J. U. uvedenom v uznesení Štátneho notárstva v Topoľčanoch z 9.12.1966 č. k. D 957/66-11 -, súd preto vychádzal z prezumpcie správnosti údajov uvedených v týchto verejných listinách. Keďže J. U. zomrel pred vydaním výmeru PPPR, nemohol v čase vydania prídelu už byť účastníkom prídelového konania, a teda výmer PPPR je v časti, ktorá sa týka J. U., neplatný. Preto ani jeho syn C. U. nemohol získať predmetné pozemky v dedičskom konaní.

Súd ďalej posudzoval splnenie podmienok vydržania predmetných pozemkov C. U.. Pokiaľ ide o dobromyseľnosť držby, medzi dátumom smrti J. U. a dátumom vydania výmeru PPPR je rozdiel len 15 dní. C. U. mal v tom čase len 11 rokov, takže ťažko mohol posúdiť právne následky tejto skutočnosti. Okrem toho je možné rozumne predpokladať, že výmer PPPR bol doručený U. s určitým časovým odstupom od jeho vydania a dedičia po J. U. považovali tento výmer za prirodzené zavŕšenie dlhšie trvajúceho konania, ktorého účastníkom bol ešte J. U., a preto nevenovali pozornosť dátumu vydania výmeru. Aj keby si boli všimli, že výmer bol vydaný po smrti J. U., ako osoby bez právnického vzdelania si neuvedomovali, že to spôsobuje neplatnosť výmeru. Neznalosť zákona samozrejme neospravedlňuje, čo znamená, že listina je tak či tak neplatná, avšak aj na základe neplatnej listiny môže dôjsť k dobromyseľnej držbe. V danom prípade nemožno predpokladať, že by si právní nástupcovia J. U. (najmä C. U.) boli alebo mali byť vedomí neplatnosti výmeru PPPR, keď túto neplatnosť nezistil ani štátny orgán - Štátne notárstvo v Topoľčanoch pri prejednávaní dedičstva po J. U., naopak v tomto dedičskom konaní štátne notárstvo potvrdilo (domnelé) vlastníctvo C. U. (uznesenie z 9.12.1966 č. k. D 957/66-11). Toto uznesenie Štátneho notárstva v Topoľčanoch dokazuje, že v čase jeho vydania (9.12.1966) boli predmetné pozemky aj štátom považované za dedičstvo po neb. J. U., ktoré prešlo do vlastníctva C. U. a minimálne do dátumu vydania tohto uznesenia o tom neexistovala žiadna objektívna pochybnosť. Preto súd považoval C. U. za dobromyseľného držiteľa predmetných pozemkov v spoluvlastníckom podiele 1/2.

Významnou skutočnosťou z hľadiska posúdenia vydržacej doby je, odkedy dokedy bol C. U. dobromyseľným držiteľom predmetných pozemkov. Na jednej strane platí všeobecná zásada, že dedičstvo sa nadobúda už dňom smrti poručiteľa, teda že dedičské rozhodnutie má spätný účinok, na druhej strane však v danom prípade ku dňu smrti J. U. ešte predmetné pozemky neboli v jeho vlastníctve, keďže výmer PPPR bol vydaný až 15 dní po smrti J. U.. Z tohto dôvodu C. U. nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným pozemkom titulom dedenia, avšak mohol titulom domnelého dedenia (ktoré bolo neskôr, v roku 1966, potvrdené štátnym notárstvom, ako je uvedené vyššie) vstúpiť do držby predmetných nehnuteľností. Bez ohľadu na to, kto z pozostalých po J. U. skutočne užíval predmetné pozemky v čase od vydania výmeru PPPR (keďže vtedy mal C. U. len 11 rokov) do vydania uznesenia Štátneho notárstva v dedičskom konaní, súd považuje dedičskú dohodu ("pozostalostnú deľbu") dedičov po J. U. nielen za prejav vôle dedičov určiť C. U. za držiteľa predmetných pozemkov do budúcnosti, ale aj za potvrdenie už existujúceho stavu, teda skutočnosti, že C. U. bol považovaný za dediča predmetných pozemkov, a tým aj za ich držiteľa. Keďže táto dedičská dohoda bola schválená na to príslušným štátnym orgánom, považoval ju súd za záväznú v tom zmysle, že ňou bola dedičmi po J. U. aj štátnym orgánom potvrdená držba C. U. s účinkami ex tunc, a to odo dňa vydania výmeru PPPR. Dobromyseľnosť a najmä nepretržitosť držby C. U. potvrdzuje aj zmluva o deľbe nehnuteľností z 29.1.1976, ktorá sa síce priamo netýka predmetných nehnuteľností, ale v ktorej článku I. sa uvádza, že "nehnuteľnosti v k.ú. Š. [...] boli pridelené do bezpodielového [správne má byť podielového] spoluvlastníctva podľa Výmeru o vlastníctve pôdy vydaného PPPR v Bratislave číslo 13459/48-II/B zo dňa 31. marca 1948 J. U. a manž. J. U. rod. D.j. Podiel J. U. - v polovici nadobudli titulom dedenia uznesením Štátneho notárstva v Topoľčanoch č. D 957/66-11 zo dňa 9. decembra 1966 podľa EN parc. číslo X/X C. U. a parc. číslo X/X, X/X a X J. U. D.. U." Aj to potvrdzuje, že účastníci zmluvy, dedičia po J. U., aj vo vzťahoch medzi sebou rešpektovali výmer PPPR ako platný a považovali C. U. za dediča po J. U., pokiaľ ide o nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že boli splnené všetky podmienky vydržania, teda že C. U. bol dobromyseľným držiteľom predmetných pozemkov od 31.3.1948 minimálne do 9.12.1966, pričom v tomto období nebola jeho držba ani domnienka jeho vlastníckeho práva rušená. Keďže predmetom držby a vydržania bol prídel skonfiškovanej pôdy, ktorý nebol zrušený, nešlo o nescudziteľnú vec v socialistickom vlastníctve, ktorá by nebola spôsobilá vydržania podľa § 115 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. Tento Občiansky zákonník ustanovil s účinnosťou od 1.1.1951 desaťročnú vydržaciú dobu. Aj keď predchádzajúca právna úprava ustanovovala dlhšiu vydržaciú dobu, podľa prechodných ustanovení Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. (§ 566 ods. 1, 2) sa vydržacia

doba skončila uplynutím doby ustanovenej týmto zákonníkom, počítanej od 1.1.1951, teda 31.12.1960. V celom tomto období bola držba C. U. dobromyseľná a nerušená, preto ku dňu 1.1.1961 došlo k vydržaniu spoluvlastníckeho podielu 1/2 na predmetných nehnuteľnostiach C. U.. Preto súd návrhu aj v tejto časti vyhovel.

K námietke odporcu 2/, že na listinách sú dve rozličné priezviská "U." a "U.", súd uvádza, že na výmere PPPR je priezvisko "U.". V dedičskom rozhodnutí Štátneho notárstva v Topoľčanoch č. k. D 957/66-11 sa uvádza priezvisko poručiťľa ako "U.", avšak priezvisko jeho syna C. ako "U." s uvedením dátumu jeho narodenia XX.XX.XXXX, avšak v osvedčení o dedičstve z roku 2001 (sp. zn. 3D 101/01) sa tá istá osoba uvádza ako "C. U." s uvedením rodného čísla, v ktorom dátum narodenia je zhodný s dátumom narodenia osoby "C. U." podľa rozhodnutia Štátneho notárstva v Topoľčanoch č. k. D 957/66-11. Ešte podstatnejšie však je, že totožnosť osoby uvedenej vo výmere PPPR ("J. U.") a v rozhodnutí Štátneho notárstva v Topoľčanoch č. k. D 957/66-11 (poručiťľ "J. U.") je daná obsahom oboch listín, teda v oboch prípadoch boli predmetom konania tie isté pozemky výslovne označené katastrálnym územím a parcelnými číslami. Je preto vysoko nepravdepodobné, že ak tie isté pozemky boli najprv pridelené osobe s menom "J. U." a potom prejednávané v dedičskom konaní po poručiťľovi "J. U.", že by išlo o dve rozdielne osoby. Z toho tiež vyplýva, že ak bol v dedičskom rozhodnutí Štátneho notárstva v Topoľčanoch č. k. D 957/66-11 označený "C. U." ako syn "J. U.", potom ide o syna prídelcu J. U., a teda osobu totožnú s osobou "C. U.", nar. 27.11.1936.

O tom, že neskôr nedošlo k vydržaniu odporcami 1/ a 2/, platí to isté, čo bolo uvedené vyššie vo vzťahu k podielu J. U..

Keďže ide o vec s väčším počtom účastníkov, súd v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodol tak, že o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v potrebnom počte rovnopisov tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.